

[Laurits Pedersen.]

at de har deres liberale Indstilling i Behold. Man kan jo ikke øjne noget som helst af disse liberale Synspunkter i denne Valutalovgivning; Partiet har fulgt Socialdemokratiet i tykt og tyndt, i alt, hvad man har forlangt paa dette Lovgivningsomraade.

Jeg nævnte Landdistrikterne og Stationsbyerne. Jeg vil gerne sige, at jeg har aldrig kunnet affinde mig med, at man omtaler Landbefolkningen som udgørende en vis lille Procentdel, jeg tror, det er 27 pCt., af Befolkningen. Gaa tilbage og se, hvorledes Arbejdet blev udført for et Par Menneskealdrer siden ude i Landdistrikterne. Da producerede man ude i Landdistrikterne i væsentlig Grad selv alt det, man havde Behov for. Man bagte selv, bryggede selv, vævede selv, spandt selv o. s. v. Men det er klart, at efterhaanden som man kom ind paa den intensive Drift, kom ind i en Produktion, der krævede hele Indsatsen, var det ganske umuligt, at man ude omkring i disse Hjem, baade smaa og store, kunde faa Tid til at udføre disse Arbejder, og det er jo i Virkeligheden disse Arbejder, der er lagt ind til Stationsbyerne og til Købstæderne.

Hvor mange Mennesker der ud over disse 27 pCt. direkte og indirekte er afhængige af dette Erhverv, kan man ikke gøre op, men jeg tør dristigt sige, at det Antal Mennesker, der direkte og indirekte har Tilknytning til Landbefolkningen, aldrig har udgjort en større Del af den danske Befolkning end i Aaret 1929. Prøv at gaa ind i en Stationsby og gaa efter i Sømene, hvorledes Haandværkere, Købmænd praktisk taget alle staar i Tilknytning til Landbefolkningen, gaa ind i de større Købstæder og de mindre Købstæder, se paa, hvad man beskæftiger sig med i disse Købstæder, gaa til Havne, gaa til Baner, se, hvad man beskæftiger sig med der, om ikke det i væsentlig Grad er de Produkter, som Landbefolkningen frembringer.

Saa kan man nok skille det ud og sige, at Landbefolkningen udgør direkte kun en meget lille Part, men det er ganske urimeligt at benytte en Statistik paa denne Maade. Man kan jo skille politisk, som man har Interesse i at gøre det, men det er givet, at efterhaanden gaar det mere og mere op for Befolkningen, at man staar, skal og maa staa sammen. Det har vist sig saa tydeligt, i disse Aar, i denne Kriseperiode, hvor den danske Landbefolkning paa Grund af Eksportprisen er blevet fattiggjort — og det er jo i Virkeligheden det, der har fundet Sted, den er blevet mere

fattig —, at disse Befolkningskredse, som staar i det mest intime Samarbejde med Landbruget, mærker dette, og derfor kommer det gamle, hævdvundne Ord, at naar Bonden har Penge, har alle Penge, i Dag til sin fulde Ret. Det er det, som man maa haabe efterhaanden gaar op for alle, ogsaa Arbejderne inde i Byerne, at man ikke paa den Maade kan sætte kunstige Skel i Befolkningen.

Men jeg vil særlig, da jeg beskæftiger mig med Valutacentralen, sætte Fingeren en lille Smule paa noget, som man møder, naar man kommer ud og taler med Folk. Det, der sagt i faa Ord, er sket i denne Periode, er jo dette, at man ude i Eksport-erhvervene, Landbruget, Fiskeriet o. s. v., har maattet sælge til disse smaa Priser, som er omtalt flere Gange herinde, og paa Hjemmemarkedet har maattet købe til de højere Priser, som ogsaa er en Virkning af den Politik, som Regeringen har ført over for de hjemlige Industrier. Det er givet, at naar et Erhvervs Udøvere skal sælge til lave Priser og købe til de højere Priser, som den Politik, man fører, ogsaa har en væsentlig Andel i, saa maa denne Befolkningsdel blive svagere og svagere og fattigere og fattigere.

Men jeg vil gerne, ogsaa fordi det viser saa lysende klart, hvorledes man er indstillet fra den Side, nævne den højtærede Landbrugsministers Indstilling over for Erhvervet. Det burde være saaledes, at vi, der er beskæftigede i Landbrugserhvervet, betragtede den højtærede Landbrugsminister som vor første Mand paa Pladsen, men jeg tør roligt hævde, at det gør man ikke ude i Landbokredse, fordi — det siger jeg saa tydeligt, jeg kan — man ikke, naar der har været Forslag fremme herinde i dette høje Ting, der har skullet være til Nytte for dette kriseramte Erhverv, paa et eneste Punkt har kunnet se, hvilken Indsats man fra dette Ministerium har villet gøre for at gennemføre Ting, som var effektive. Det har man ikke kunnet se.

Jeg skal ikke nævne mange Ting, men der er f. Eks. Kødloven, som vi behandlede forleden Dag. Den højtærede Landbrugsministers Argumentation fra denne Plads er et straalende Bevis paa den Argumentation, der bruges. Naar den højtærede Minister gaar ud fra det Tal, der ligger paa det laveste Punkt, da Tyskland lukkede for vore Kreaturer, da vi fik 7—8—9 Øre pr. Pund levende Vægt for et godt Kreatur, og derefter tager Tallet i Dag, saa er det klart, det maa vise, at der har fundet en mægtig Prisstigning Sted. Men jeg tror nu